

[Gerda Møller]

deres børn i skole, for at børnene kan lære noget.

Den uenighed, uro og usikkerhed, der er om folkeskolen, er først og fremmest begrundet i den opfattelse, at de mange nye opgaver løses på bekostning af en forsvarlig kundskabsindlæring og betales med en for ringe faglig standard. Før usikkerheden herom er fjernet, vil skolen næppe kunne give sine elever eller lærere den ro og trivsel, der efterlyses i dens daglige arbejde. Det kan ministeren lige så godt erkende først som sidst, og derfor håber vi da også, at vi vil få tilslutning til det forslag fra os, der drejer sig om en ændret struktur, ændrede prøver, ændret karaktergivning og det, der senere kommer, der går ud på ændrede timetal og fag.

Mimi Jakobsen (CD):

Hr. Ingolf Knudsen har tidligere i dag hovedsagelig beskæftiget sig med voksenundervisning og med de videregående uddannelser, og jeg skal derfor som CDs ordfører beskæftige mig en smule med grunduddannelserne.

Men inden jeg gør det, må jeg nok som andre ordførere i allerhøjeste grad forbavses over hr. J. K. Hansens bemærkninger. Jeg ved ikke, hvem det er, der er fornærmet over, at nogle forligspartier holder møde. Jeg kender få forligspartier, der ikke holder møde om deres forlig og videreførelse af det, og jeg kan ikke se, at man kan have nogen som helst baggrund for at sige den slags ting. Men naturligvis må partier, der står uden for forliget, have ret til at kritisere de resultater, som det forlyder man er kommet til. Jeg kender heller ikke eksempler på forlig, hvis indhold ikke er blevet kritiseret af ikke-deltagere. Noget helt andet er, at man jo ikke netop ved at slutte disse forlig i en snæver kreds skaber ro om skolen; det må man være klar over. Jeg tror ikke, man kan komme igennem dette folketing på anden måde end ved at skabe forskellige forlig om forskellige ting, men man skaber ikke ro i folketinget på den måde. Det er givet, at ikke-forligspartier naturligvis må rejse spørgsmål og forholde sig kritisk til resultaterne af et forlig.

Hvad angår førskoleproblematikken, er CD i og for sig slet ikke utilfreds med, at ministeren nu pålægger kommunerne at ud-

vide ordningen med børnehaveklasserne. Vi betragter børnehaveklasserne som en meget nyttig foranstaltning, men jeg understreger også, at vi betragter børnehaveklasserne som en indskoling, som en indgang til skolen, og ikke som en afslutning på børnehaveforløbet og en afslutning af et børneinstitutionsforløb.

Jeg mener derfor, det er meget væsentligt, at det er lærerne, der skal undervise fremover i børnehaveklasserne, og at der allerede på dette tidspunkt i rimeligt omfang finder en indlæring og en undervisning sted. Selvfølgelig er vi ikke så naive at tro, at der ikke er sociale tilpasningsproblemer, der skal ordnes i det allerførste forløb af børnenes skolegang, men jeg er bange for, at vi er ved at lade denne tendens tage overhånd.

Vi forestiller os i CD uden at have stillet konkrete forslag om det, at man lavede en slags indskolingsordning for de første to år af skolen, måske de første tre år, med nogle glidende overgange fra det, der i dag hedder klasse til klasse, at man flyttede skolegangen et år ned og således gjorde børnehaveklasserne obligatoriske, men i virkeligheden rykkede 1. klasse derned, hvor børnehaveklasserne er i dag. Jeg tror, man kunne vinde meget ved det. Det er givet, at vi vil få børn ind, som er umodne, og der må naturligvis netop ved de glidende overgange mellem klasserne gives disse børn mulighed for at modnes og være klar til at gå ind i den rigtige skole, men jeg tror, det er vigtigt, at vi får fanget en hel række børn, som har behovet, og som har lysten, og som har evnerne til at gå i gang med noget andet end det, der foregik i børnehaven. Ministeren har i sin redegørelse i dag forudskikket, at man vil komme med retningslinjer for børnepasningsordninger, fritidshjemsordninger, i forbindelse med de mindre skoleelever, og det ser vi vist alle sammen hen til, tror jeg, ikke mindst ude i kommunerne.

Jeg håber, at man i disse ordninger vil give mange muligheder, vil give flere anvisninger på, hvordan det kan gøres. Jeg tror bestemt ikke, der er nogen entydig løsning på det problem. Nogle kommuner vil være mere interesserede i at anlægge deciderede fritidshjem i forbindelse med skolen, andre vil netop, som der er nævnt i redegørelsen, satse på børnepasningsordninger med en stor fleksibilitet i mødetidspunkter, opsyn og den slags ting.